

Van: [Statengriffie](#)
Onderwerp: Bijdrage agendapunt 10b ChristenUnie PS 18-11-2019
Datum: vrijdag 22 november 2019 10:23:53

Van: Klein, dhr. dr. M.C.A. (Michel) <kleinm@noord-holland.nl>

Verzonden: maandag 18 november 2019 15:45

Aan: Statengriffie <statengriffie@noord-holland.nl>

CC: Bolt, mw. drs. K. (Katja) <boltk@noord-holland.nl>

Onderwerp: Bijdrage agendapunt 10b ChristenUnie

Beste griffiemedewerkers,

Zouden jullie onderstaande tekst willen verspreiden onder de statenleden en GS / directie?

Met vriendelijke groet,

Michel Klein
ChristenUnie Noord-Holland

Uitgebreide versie van de beoogde bijdrage ChristenUnie agendapunt 10 PS 18-11-2019, Klimaatakkoord

Meneer de voorzitter, vandaag spreken we over het Klimaatakkoord. En dan nemen we vaak woorden in de mond zoals RES-sen, 35 terrawattuur, hernieuwbaar op land, warmtetransitie, enzovoort.

Maar, collega's, aan het begin van deze bespreking wil ik u in gedachten graag meenemen naar een plek buiten Noord-Holland, het dorpje Chila, in Bangladesh. Ik hoorde vorige week een verhaal van hulporganisatie Tear, die de gemeenschap daar via een lokale kerk ondersteunt. Om er te komen moet je vanaf de hoofdstad Dhaka nog een uur vliegen, vervolgens een dag rijden, en tenslotte nog uren met de veerpont. Dan sta je midden in de delta van Bangladesh. Chila ligt aan de rivier de Pasur. En ieder jaar wordt de rivier daar 2 tot 10 meter breder en verdwijnen er huizen - hutjes - in de rivier. Enkele jaren geleden is de markt van Chila door de rivier opgeslokt, en afgelopen jaar zijn weer 10 tot 15 huizen verdwenen. En mensen wier huis verdwijnt zijn ook hun grond, hun bezit, kwijt. Zonder eigen grond is het nog moeilijker om voor jezelf en je familie te zorgen.

Erosie van land en overstromingen zijn niets nieuws voor Bangladesh, maar door de hevigere regenbuien en de stijgende zeespiegel zijn de gevolgen ieder jaar erger. En de feiten zijn onweerlegbaar: de moessons worden heviger, de cyclonen frequenter, en de het water stijgt met zo'n 5 mm per jaar. En door het extremere weer mislukken de oogsten vaker.

In Chila wonen misschien duizend mensen, maar in de hele delta wonen miljoenen mensen. Het land is meer dan twee keer zo dicht bevolkt als Nederland. En langs heel veel rivieren in Bangladesh gebeurt hetzelfde als in Chila. Volgens schatting verliezen tienduizenden mensen per jaar hun huis.

Meneer de voorzitter, als ik mij inzet Klimaatakkoord, dan is dat voor mensen zoals de inwoners van Chila. Voor zo veel mensen op de wereld wiens uitgangssituatie een stuk minder goed is dan de onze, en die veel zwaarder getroffen worden door de gevolgen van klimaatverandering.

Gaan wij dan, hier in West-Europa, in Nederland, in Noord-Holland, vandaag hier in Haarlem, de wereld redden? Nee, dat kunnen we niet en hoeven we gelukkig ook niet. Ik geloof dat God in deze wereld uiteindelijk recht zal brengen: recht voor de mensen in Bangladesh, recht voor de schepping. Maar ik geloof ook dat van ons wordt gevraagd om daar aan bij te dragen, om ons nu al maximaal in te zetten voor een goede wereld. En dat betekent ook dat wij vandaag instemmen met een ambitieus Klimaatakkoord en met afspraken om deze plannen bij te stellen wanneer die niet voldoende blijken te zijn.

Graag wil de portefeuillehouder een aantal adviezen meegeven voor de uitvoering van het provinciale deel van het klimaatakkoord.

Mijn eerste advies is een citaat: "ga er een beetje stevig in". Pieter Boot, sectorhoofd Klimaat, Lucht en Energie van het Planbureau voor de Leefomgeving zei dit laatst in een interview met Studio Energie over de doorrekening van het akkoord. Er zitten ruime marges rondom de voorspelde effecten van de maatregelen, maar duidelijk is wel dat we eerder onder dan boven de doelen uitkomen. Het daarom belangrijk dat ook de provincie probeert net wat meer te doen dan wat we minimaal hebben afgesproken. Kunt u toezeggen dat u uw ambities net wat hoger legt?

Ten tweede: zet u er maximaal voor in dat mensen met lagere inkomens niet op kosten gejaagd worden maar juist profiteren van besparing. Ik verwijs verder naar de SP.

Ten derde: de provincie kan en moet zich inzetten dat alle grote industriële daken vol gelegd gaan worden met zonnepanelen. Het is onbestaanbaar dat in bijvoorbeeld de Amsterdamse haven grote blokkendozen staan waarvan het dak ongebruikt is. Wij hebben een discussienota voor de eerstvolgende commissie RWK geschreven waarin we willen verkennen welke praktische en juridische mogelijkheden de provincie heeft om dit te verkennen.

Ten vierde: een belangrijk onderdeel van de provinciale energietransitie is de verduurzaming van de woningbouw. Er zijn veel inwoners en organisaties die zich hiervoor inzetten, en ook de provincie draagt hier op verschillende manieren aan bij. Vorig weekend was de zogenaamde Nationale Duurzame Huizenroute, en evenement waarbij inwoners hun verduurzaamde huis open stellen voor geïnteresseerden. Dit evenement wordt door verschillende gemeentes en provincies georganiseerd, maar nog niet door de provincie Noord-Holland. Wij hebben daarom een motie waarin we vragen dit evenement te ondersteunen.

Ten vijfde: biomassa heeft zich in korte tijd ontwikkelt tot het schisma in de duurzame beweging. En dat is jammer. Want het is overduidelijk dat biomassa niet de enige oplossing kan zijn voor de opwekking van duurzame energie en dat er nadelen verbonden zijn aan het gebruik, maar tegelijk is het ook een waardevolle bouwsteen van een duurzaam energiesysteem. Mijn oproep aan mijn linkse vrienden is daarom: laten samen strijden om zo veel mogelijk fossiele energie in de aarde te laten zitten, en onszelf niet verliezen in een onderlinge strijd over biomassa.

Ten slotte: wij hebben ons klimaatakkoord, en sommigen vinden dat die maatregelen erg ver

gaan. De regering van Bangladesh gaat nog verder: in de grote steden is het gebruik van benzine voor vervoer verboden. Wij willen voorstellen om, uit solidariteit met de inwoners van Bangladesh en als manier om Noord-Hollandse inwoners bewust te maken, eens per jaar een “Benzineloze Zondag” te organiseren. Graag horen wij of u daartoe bereid bent.

Michel Klein